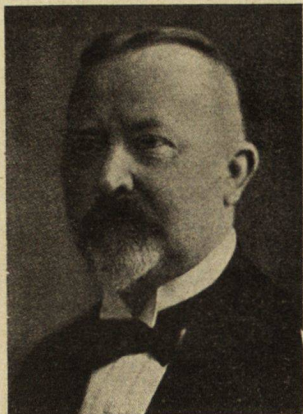

февр. 1868 въ Беесковъ на Шпре, училъ въ Берлинския университетъ и при Спита и Абертъ музикознание. Изследванията на З. се отнасятъ главно въ областта на клавирната и органова музика: „Ис-

Максъ Зайфертъ

тория на клавирната музика" (1899), „История на клавирното изкуство". Издалъ творби отъ: М. Векманъ и Х. Бернхардъ: „Събрани съчинения за пиано и органъ отъ Йох. Кригеръ, Муршхаузеръ и Й. П. Кригеръ". З. е редакторъ на сборниците на М. М. Д. и на „Архивъ за музикална наука".

Зайцъ, Фрицъ — Seitz, Fritz — виолонистъ и компонистъ, род. 12 юний 1848 въ Гюнтерслебенъ при Гота, умр. 22 май 1918 въ Десау, ученикъ на Улрихъ въ Зондерхаузенъ и на Цантербахъ въ Дрезденъ, концертмайсторъ въ Зондерхаузенъ, Магдебургъ и Десау; писалъ нѣща за цигулка въ лекъ стилъ, нѣкои отъ които се ползуватъ съ голѣма популярностъ, като „Ученишки концерти за пиано и цигулка", „Младежки триа" и др.

Заклучение, фр. Cadence, нѣм. Schlus — се нарича свършването или установяването върху единъ отъ

главнитѣ акорди (тонически или доминантенъ) въ края на музикалнитѣ мотиви и фрази, извикано отъ зависимостта на останалитѣ хармонии къмъ тониката и свойствата на тоналитета. Има два главни вида заключения: **автентични** или действителни и **плагални** или църковни. Първиятъ видъ е, когато тоническия (заклучителенъ) акордъ се предхожда отъ доминантна хармония, а вториятъ — когато се предхожда отъ субдоминантна. **Полузаклучение** се нарича по продължително установяване върху доминантата, безъ да се пречи или нарушава симетричното построение. При осмоактова фраза, напримѣръ, полузаклучението става на четвъртия тактъ. Когато при действителното заключение басътъ, вмѣсто отъ доминантовия основенъ тонъ, отива не на тоническия основенъ тонъ, а прави секундновъ скокъ на горе, та вмѣсто тоническия акордъ, се получава този на шестата степенъ, имаме тѣ нареченото „**лъжливо заключение**". Отслабенитъ въ ритмично отношение заключения, при които тоническия акордъ не пада върху силната тактова частъ, а се предхожда отъ доминантенъ акордъ върху нея — се наричатъ **женски заключения**.

Залендеръ, Емилъ — Sahlender, Emil — компонистъ, род. 12 мартъ 1864 въ Ибенхаинъ, училъ въ Лайпцигската консерватория, капелмайсторъ въ Алтенбургъ, отъ 1889 диригентъ на мъжкия хоръ „Конкордия" въ Хайделбергъ, писалъ: опери „Бергенскиятъ мошенникъ", „Долу оржията", 2 оркестрови сюити, хорови и солови пѣсни.

Залмхоферъ, Францъ — Salmhofer, Franz — компонистъ, род. 22 ян. 1900 въ Виена, възпитаникъ на тамошната музикална академия (по композиция — Шрекеръ), писалъ: 3 увертюри: „Хероична", къмъ „Акерманъ и Смъртта", и къмъ Метерлинковата „Проникновителтъ", „Приказка" — симфонично интермецо, и „Таинствениятъ тръбачъ" — симфоническа поема — за оркестръ, увертюра — за малък оркестръ, двоенъ концертъ за цигулка и виолончелъ, концертъ за виолончелъ съ камеренъ оркестръ, камерна сюита за малък ор-